

บทที่ 1

บทนำ

สภาพและความสำคัญของเรื่องการศึกษา

นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา นักรัฐศาสตร์ที่ให้ความสนใจต่อการศึกษาการเมืองในประเทศกำลังพัฒนา ได้มีความเห็นที่ตรงกันประการหนึ่งจากการติดตามสังเกตถึงปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสมัยใหม่ของสังคมประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าว กล่าวคือ ทหารได้เข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญยิ่งในการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางการเมืองอย่างกว้างขวาง

ความตื่นตัวและความสนใจของนักรัฐศาสตร์ที่มุ่งจะศึกษา วิเคราะห์ ทำความเข้าใจถึงบทบาทของทหารในการพัฒนาทางการเมืองในประเทศกำลังพัฒนานี้ เนื่องมาจากการเฝ้าสังเกตและติดตามกระบวนการพัฒนาทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองให้เป็นสมัยใหม่ของสังคมต่าง ๆ ทั้งในลาตินอเมริกา แอฟริกา และเอเชีย และได้ประจักษ์ว่าทหารได้เข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญยิ่งในด้านการเมืองการปกครอง¹

การเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญ ต่อการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสมัยใหม่ของทหาร เป็นผลมาจากการที่ได้ตระหนักว่า ภายในสังคมของตนได้เผชิญกับวิกฤตการณ์ที่ฉกฉุน ทั้งทางด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ภายหลังจากได้รับอิสรภาพจากการปกครองโดยมหาอำนาจตะวันตก ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อโครงสร้างของสังคม ทั้งในทางการเมือง

¹ สุจิต บุญบงการ และกมล สุขนานิช-ชันทปราบ, "ทหารกับการพัฒนาทางการเมือง, ยุทธโศก, 94 : 31 (เมษายน 2529), หน้า 107

การปกครอง และพฤติกรรมของประชาชน อันเนื่องมาจากภาวะของความเป็นประเทศอิสระหลังการปกครอง ได้ระบอบอาณานิคมนั้นช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาดังกล่าวสามารถดำเนินวิถีทางในการปกครองตนเองที่เป็นอิสระมากขึ้น สำหรับการดำเนินวิถีชีวิตของประชาชนก็เช่นเดียวกันที่ได้มีการพัฒนาให้หลุดพ้นจากสภาพ "ความเป็นสมัยเก่า" ที่พร้อมจะปรับปรุงตัวให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่เป็น "สมัยใหม่" เพิ่มมากขึ้น²

หากแต่ภายใต้ภาวะการณ์ของการพัฒนา เพื่อก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลง ให้เป็นสมัยใหม่ ได้ก่อให้เกิดการแข่งขัน แก่งแย่งและแสวงหาผลประโยชน์ เพื่อตนเองและกลุ่มพวกพ้องของตน การยึดถือและยอมรับกติกาทางสังคม และการเมือง รวมถึงการไร้เสถียรภาพทางการเมืองอันสืบเนื่องมาจากความสามารถของรัฐบาลพลเรือน ในการตอบสนองความต้องการอันหลากหลายของสมาชิกในสังคม³

ความขัดแย้งและความไม่มีเสถียรภาพในสังคมดังกล่าว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทางทหารซึ่งเป็นกลุ่มพลังทางสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีความต้องการเห็นประเทศก้าวไปสู่การพัฒนาที่ถูกต้อง ไม่อาจจะนิ่งเฉยและยอมให้สภาพการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่มั่นคงในสังคมได้เข้ามา มีบทบาทอันสำคัญยิ่ง ในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาทางการเมืองในสังคมของประเทศกำลังพัฒนาจนถึงปัจจุบันจนเป็นที่ยอมรับกันว่าการเข้ามามีบทบาทและแทรกแซงทางการเมืองของทหารเป็นสิ่งที่แยกไม่ออกจากกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง ให้เป็นสมัยใหม่ และ

² กนลา สุขพานิช-ชันปราว, "การเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้งทางการเมือง", ใน พัฒนาการเมืองการปกครอง (กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชน 2525)

³ กนลา สุขพานิช, "วิเคราะห์กระบวนการเปลี่ยนให้เป็นสมัยใหม่ : การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในเชิงทฤษฎี", วารสารสังคมศาสตร์,

การพัฒนาทางการเมืองของสังคมที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย⁴

สำหรับประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน "ทหาร" ได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองอย่างมาก และกว้างขวาง นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ ในปี .ศ. 2475 บทบาททางการเมืองของทหารไทย มีทั้งที่เข้ามาปกครองประเทศโดยตรง โดยการทำรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลพลเรือน และทั้งที่ทำหน้าที่กำกับรัฐบาลพลเรือนอยู่เบื้องหลัง

ในปัจจุบันแม้ว่าการแทรกแซงทางการเมืองของทหารในประเทศไทยที่เข้ามาทำหน้าที่ปกครองประเทศโดยตรง จะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากขึ้น หากแต่อำนาจและอิทธิพลของทหารทางการเมืองก็ยังคงมีอยู่มาก และมีบทบาทอย่างสูงในการมีส่วนกำหนดนโยบายที่สำคัญ ๆ ของประเทศ เช่น นโยบายในด้านการป้องกันประเทศ และนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงของประเทศ

ประเด็นสำคัญทางทหารหยิบยกขึ้นมาอ้าง เพื่อที่จะเข้ามามีบทบาทในทางการเมืองหรือบทบาทในการตัดสินใจของรัฐบาล ก็คือ เรื่องของความมั่นคงของชาติ โดยฝ่ายทหารมองเห็นว่าในภาวะการสั่นไหวของการปกครองแบบประชาธิปไตยของรัฐบาลพลเรือน โดยนักการเมืองที่ปล่อยให้มีมีการแข่งขันกันอย่างแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้องก่อให้เกิดความไร้เสถียรภาพทางการเมือง และส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะเป็นช่องว่างที่ทำให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์สามารถขยายอิทธิพลและเข้ามามีลี้ลับสำคัญสำคัญของชาติซึ่งทหารไม่อาจยอมให้เกิดขึ้นได้ปัจจัยสำคัญทั้งสองประการดังกล่าว เป็นส่วนผลักดันให้ทหารหยิบยกขึ้นมาอ้าง ในการเข้ายึดอำนาจเพื่อ

⁴ กนลา สุขานิช "ข้อคิดแนะแนวทางในการศึกษาบทบาทของทหารในทางการเมือง", ใน กนลา สุขานิช และวุฒิชัย มูลศิลป์ (บรรณาธิการ), ทหารกับการเมืองวิเคราะห์เปรียบเทียบ (กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2523) หน้า 3-27

ปกป้องความมั่นคงของชาติ^๕

อย่างไรก็ตามการยึดอำนาจของทหารที่ผ่านมานับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 จนถึงปี 2516 นั้นปรากฏให้เห็นว่าการยึดอำนาจและการปกครองแบบเผด็จการทหารนั้นมิได้ช่วยสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศไทยได้ดีไปกว่ารัฐบาลพลเรือนที่ถูกยึดอำนาจไปแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมภายหลังของผู้นำทหารกลับกลายเป็นการยึดอำนาจเพื่อแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเองและกลุ่มพวกพ้องนอกจากนั้นยังส่งผลให้เกิดความชะงักงัน ของกระบวนการพัฒนาทางการเมืองหลายประการ เช่นการประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญที่ใช้ปกครองประเทศ การยุบสภา การนำประกาศกฎอัยการศึกมาใช้ในการงดเว้นการเลือกตั้งทั่วไปตลอดจนการจับกุมกลุ่มพลังประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นนิสิตนักศึกษาปัญญาชนฝ่ายค้าน^๖

พฤติกรรมของผู้นำทหารดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความไม่พอใจ และต้องการขับไล่ผู้นำทหารออกไป และนำเอารูปแบบการปกครองประชาธิปไตยที่แท้จริงกลับคืนมา ของกลุ่มพลังประชาธิปไตยและแม้กระทั่งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่ได้ใช้สภาพการณ์ช่วงดังกล่าวเป็นข้อกล่าวอ้างในการปลุกระดมมวลชน เพื่อหาแนวร่วมเผยแพร่อุดมการณ์คอมมิวนิสต์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๕ สุจิต บุญบงการ และ กนลา สุขพานิช - ชันทรปราบ "งานกิจการพลเรือนของกองทัพไทย", ใน ระบบทหารไทย : บทศึกษากองทัพในบริบททางสังคม-การเมือง สุรชาติ บำรุงสุข (บรรณาธิการ), เอกสารวิชาการสถาบันศึกษาความมั่นคงและนานาชาติ ลำดับที่ 5 (กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์ 2530) หน้า 30

^๖ สุจิต บุญบงการ และ กนลา สุขพานิช-ชันทรปราบ, "ทหารกับการพัฒนาทางการเมือง" ยุทธโศก, 94 : 31 (เมษายน 2529), หน้า 116

ดังนั้นผู้นำทหารในระยะหลังต่อมาจึงได้เล็งเห็นการจะรักษาและส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงของชาติโดยเฉพาะการสร้างเสถียรภาพและการเอาชนะฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้นจะต้องใช้วิธีการและแนวทางในทางการเมือง โดยการพัฒนาประชาธิปไตย ให้เข้มแข็งตามแนวทางที่เสนอไว้ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 ว่าด้วย "นโยบายต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์" และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 65/2525 ว่าด้วย "แผนรุกทางการเมือง" ซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญที่ผลักดันให้ทหารต้องปรับบทบาททางการเมืองของตนมาเน้นในเรื่องของการแก้ไขปัญหาอันเป็นเงื่อนไขทางสังคม การหันมาเน้นในเรื่องของการพัฒนาและจัดตั้งกลุ่มพลังมวลชนการพัฒนาและส่งเสริมสถาบันและกระบวนการประชาธิปไตยในท้องถิ่นรวมทั้งการเสริมสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตยซึ่งกิจกรรมทั้งหลายเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่สำคัญของทหารที่เรียกว่า "งานกิจการพลเรือน" ของทหาร

อย่างไรก็ตามในการพัฒนาทางการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย โดยผ่านสายงานด้านกิจการพลเรือนของทหารโดย กอ.รมน. ภาค 3 นั้น ได้ยึดแนวทางปฏิบัติที่จะต้องพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และต่อเนื่อง

ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจต่อการศึกษาว่าการดำเนินงานตามนโยบายด้านกิจการพลเรือนของ กอ.รมน. ภาค 3 นั้น จะมีส่วนส่งเสริมการพัฒนาทางการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย และการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศได้หรือไม่ อย่างไร เพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาถึง นโยบายด้านกิจการพลเรือนของทหารที่ดำเนินงานในพื้นที่ของ กอ.รมน. จังหวัดน่าน

ทั้งนี้ เมื่อได้พิจารณาถึงการศึกษาเกี่ยวกับทหารในทางการเมืองที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปในการศึกษาถึงแนวความคิดทัศนคติและพฤติกรรมเฉพาะบุคคลของผู้นำทหารต่อการเมือง ซึ่งก็มีส่วนช่วยอธิบายถึงแนวความคิด ทัศนคติ ค่านิยมของทหารต่อการเมืองได้ หากแต่การศึกษานี้มุ่งที่จะศึกษาวิเคราะห์บทบาทของทหารไทยที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองร่วมกับฝ่ายพลเรือน โดยอาศัยงานกิจการพลเรือนเป็นจุดเชื่อมโยงซึ่งถึงแม้ว่าทหารจะมีได้เป็นผู้ปฏิบัติทั้งหมด

โดยตรงก็ตาม แต่ได้ดำเนินการไปตามแนวทางนโยบายที่ฝ่ายทหารได้กำหนดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดภาพพจน์ และข้ออธิบายถึงบทบาทของทหารไทยในทางการเมืองอีกด้านหนึ่งได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะต้องศึกษาถึงผลทางการเมืองที่ได้รับจากการดำเนินงานตามนโยบายกิจการพลเรือนของทหารที่มีต่อการพัฒนาการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ที่เน้นเพื่อ

1. ศึกษาถึงนโยบายด้านกิจการพลเรือนของทหาร และเน้นศึกษานโยบายกิจการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริม และเสริมสร้างอุดมการณ์ทางการเมือง ความเข้าใจในกระบวนการประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นซึ่งดำเนินการ โดยกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค 3 ในพื้นที่กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดน่าน ว่ามีรายละเอียดอย่างไร และดำเนินการในลักษณะอย่างไร

2. ศึกษาถึงผลที่ได้รับจากการดำเนินงานด้านกิจการพลเรือนของทหาร โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวกับการเสริมสร้าง อุดมการณ์ทางการเมือง ความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในระดับท้องถิ่นว่ามีผลในทางการเมืองที่สอดคล้องต่อการพัฒนาทางการเมืองอย่างไร เพียงใด

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในวิทยานิพนธ์นี้ ได้กำหนดหน่วยการศึกษา (Unit of Analysis) คือ "งานกิจการพลเรือน" เป็นหน่วยการวิเคราะห์ในขอบเขตเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมือง การให้การศึกษอบรมความรู้ทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการศึกษานี้จะทำให้มองเห็นผลทางการเมืองที่จะส่งผลต่อการพัฒนา

ทางการเมืองในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น การส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการสร้างความเป็นสถาบันทางการเมืองพื้นฐานตั้งนั้นการศึกษานี้จึงเน้นในการดำเนินงานตามนโยบายกิจการพลเรือนของทหารเฉพาะในด้านการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองและการให้การศึกษาอบรมความรู้ทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยผ่านกลุ่มมวลชนที่ทหารมีส่วนในการอบรมและจัดตั้งเท่านั้น

แต่เนื่องจากข้อจำกัดในระยะเวลา และต้องการเน้นเฉพาะหน่วยของการศึกษาดังกล่าวข้างต้นและเพื่อเป็นการเลือกรวมจุดของการศึกษา งานกิจการพลเรือนทางทหาร ผู้ศึกษาจึงต้องเลือกศึกษาเป็นกรณีศึกษา (Case Study) โดยเลือกศึกษาเฉพาะนโยบายกิจการพลเรือนของกองอำนวยการ รักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) โดยเลือกเฉพาะของ กองอำนวยการ รักษาความมั่นคงภายในภาค 3 (กอ.รมน.ภาค 3) เฉพาะพื้นที่ จังหวัดน่าน โดยกองอำนวยการ รักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดน่าน (กอ.รมน.จว.น.น.) ทั้งนี้เพราะจังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่มีประวัติของการแทรกซึม และการสู้รบระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงเมื่อเทียบกับจังหวัดใน เขตภาคเหนือ และมีการดำเนินงานด้านกิจการพลเรือนอย่างกว้างขวาง เงื่อนไขเหล่านี้น่าจะมีส่วนสัมพันธ์ต่อการศึกษาบทบาทของทหารกับการพัฒนาทางการเมือง โดยผ่านสายงานกิจการพลเรือน

เมื่อได้หน่วยการศึกษา (Unit of Analysis) ที่เป็นกรณีศึกษา งานกิจการพลเรือนของ กอ.รมน. ภาค 3 ในพื้นที่ กอ.รมน.จังหวัดน่าน แล้ว จุดที่ศึกษาซึ่งเน้นและมีขอบเขตอยู่ที่ กิจการของการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมือง การให้ศึกษาอบรมความรู้ทางการเมือง โดยผ่านกลุ่มมวลชนในชนบทที่ทหารมีส่วน ในการอบรมและจัดตั้งได้แก่ ไทยอาสาป้องกันชาติ (ทสปช.) โครงการหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพบ.) โครงการกองทุนเพื่อความมั่นคงของชาติ (กนช.) และกิจกรรม "ศาลาประชาธิปไตย" ซึ่งการศึกษานี้มุ่งเน้นการศึกษาให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนบทบาทของทหารที่หันมาเน้นในการมีส่วนร่วมกับพลเรือนในการพัฒนาประเทศและการพัฒนาทางการเมือง โดยอาศัยงานกิจการพลเรือน ซึ่งมีขอบเขตที่กว้างขวาง นอกจากนั้นการศึกษานี้

พยายามวิเคราะห์ต่อไปถึงผลทางการเมืองที่ได้รับจากการดำเนินงานกิจการพลเรือนของทหารว่า มีความสอดคล้องต่อหลักการ การพัฒนาทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร เพียงใด

วิธีการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

โดยใช้วิธีการศึกษา 2 แบบ คือ

1. การศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research)
2. การสัมภาษณ์ (Interview)

1. วิธีดำเนินการวิจัยเอกสารเก็บรวบรวมโดยใช้ข้อมูล 2 แหล่ง ได้แก่

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยศึกษาจากคำสั่งของทางราชการ ระเบียบและนโยบาย ในการปฏิบัติต่าง ๆ โดยอาศัยเอกสารที่ได้รับจาก กอ.รมน.ภาค 3 กอ.รมน.จังหวัดน่าน โรงเรียนกิจการพลเรือน วิทยาลัยกองทัพบก เป็นต้น

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การศึกษาจากเอกสารและข้อเขียนที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. วิธีการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์นายทหาร และข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานด้านกิจการพลเรือน ทั้งในส่วนของ กอ.รมน.ภาค 3, กอ.รมน.จังหวัดน่าน โดยการตั้งคำถามเปิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และปัญหาของการวิจัย ซึ่งจะทำให้เกิดความยืดหยุ่น (Flexibility) และได้ข้อมูลในทัศนะกว้างทำให้การศึกษางิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดของการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาถึงบทบาทของทหารในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาทางการเมือง และการพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่น โดยอาศัยงานกิจการพลเรือนซึ่งมีรายละเอียดบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายทหารในพื้นที่ และเรื่องของการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ และความลับของทางราชการทหาร จึงเกิดปัญหาในการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นทางการ และเชื่อถือได้ ผู้ศึกษาจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยนำข้อมูลต่าง ๆ มาตรวจสอบซึ่งกันและกันโดยอ้างอิงหนังสือและวารสารต่าง ๆ ที่มีข้อความ หรือแนวความคิดที่คล้ายคลึงกัน เพื่อเป็นการเสริมความเที่ยงตรง (Validity) ให้แก่การศึกษามากขึ้น

สมมติฐานของการศึกษา

สำหรับการศึกษาวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงการเปรียบเทียบบทบาทของทหารไทยให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมือง และการพัฒนาประชาธิปไตย โดยมุ่งศึกษานโยบายกิจการพลเรือนของทหารในพื้นที่ของ กอ.รมน. ภาค 3 โดยให้ความสำคัญของการศึกษาว่างานด้านกิจการพลเรือนที่ดำเนินการไปนั้น มีผลกระทบต่อการพัฒนาทางการเมืองของไทยหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานของการศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. นโยบายด้านงานกิจการพลเรือนของ กอ.รมน. ภาค 3 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ประชาธิปไตยและการจัดตั้งมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมสถาบันและกระบวนการประชาธิปไตยในท้องถิ่น รวมทั้งการเสริมสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตย
2. กิจกรรมและรูปแบบการจัดตั้งมวลชนที่ทหารมีส่วนร่วมในการอบรมและจัดตั้งมีผลต่อการพัฒนาทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตย โดยเฉพาะมวลชนในรูปแบบบ้าน อพป.

โครงการ กนช. และกิจกรรมศาลาประชาธิปไตย มีผลต่อการสร้างการเรียนรู้ทางการเมือง ได้แก่ ประชาชน สามารถเป็นจุดเชื่อมโยงของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการพัฒนาไปสู่การเป็นสถาบันทางการเมืองพื้นฐานได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นที่คาดหวังว่า การศึกษาวิจัยนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านวิชาการและด้านการประยุกต์ใช้ กล่าวคือ

1. ด้านวิชาการ

1.1 ผลของการศึกษาช่วยก่อให้เกิดความเข้าใจต่อบทบาทของทหารในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาทางการเมือง โดยดำเนินงานผ่านสายงานด้านกิจการพลเรือน ดังนั้นการศึกษานี้จึงทำให้ทราบถึงรายละเอียดและความสำคัญของนโยบายกิจการพลเรือนของทหารว่ามีความสอดคล้องและช่วยเสริมสร้างการพัฒนาทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร เพียงใด

1.2 ผลของการศึกษา ช่วยให้สามารถอธิบายถึงบทบาทของทหารในทางการเมือง และสังคม และช่วยให้สามารถอธิบายแนวโน้มของบทบาทของทหารไทยในอนาคต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษารัฐศาสตร์การทหารต่อไป

2. ประโยชน์ในด้านการประยุกต์ใช้ผลของการศึกษาจะเป็นข้อมูลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการทำความเข้าใจการดำเนินการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองตนเอง และการส่งเสริมสถาบันทางการเมืองพื้นฐานในท้องถิ่น ทั้งในด้านการพัฒนา และการรักษาความมั่นคง โดยส่วนรวม

การเสนอบทศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ แบ่งการนำเสนอเรื่องราวเป็น 5 บท ซึ่งมีลำดับการนำเสนอตั้งต่อไปนี้

บทที่ 1 ประกอบด้วยระเบียบการศึกษาวิจัยทั่วไป ได้แก่ สภาพและความสำคัญ ของเรื่องที่ศึกษา วัตถุประสงค์ขอบเขตของการศึกษาสมมติฐานของการศึกษาข้อจำกัดในการศึกษา และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

บทที่ 2 กรอบความคิด ทฤษฎีและข้อสรุปทั่วไปที่ใช้ในการศึกษา

บทที่ 3 งานกิจการพลเรือนในพื้นที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 3

บทที่ 4 กอ.รมน.ภาค 3 กับการพัฒนาทางการเมือง โดยผ่านสายงานกิจการ

พลเรือน : การพัฒนาและส่งเสริมประชาธิปไตย ในท้องถิ่นในพื้นที่ กอ.รมน. จังหวัดน่าน

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย